

[Bernhard Baunsgaard]

stre, konservative, centrum-demokrater og kristeligt folkeparti at overhale fremskridtspartiet højre om.

Der er i dag ingen tvivl om, hvem der er den egentlige højrereaktion i Danmark, når det gælder de borgerlige friheder. Det er venstre, hvad der nok kan undre mest, det er konservative, det er centrum-demokrater og kristeligt folkeparti. De er parat til ikke alene at stemme for, at vi får en regel om, at myndighederne kan udskyde en forsvarer på en antagelse, men de er også parat til at kræve, at man skal have indført en 5 dages eller en 7 dages regel om varetægtsfængsling uden tilstrækkelig sikring af den borgerlige frihed.

Jeg føler mig ikke særlig styrket af de betragtninger, som netop hr. Glistrup fremførte heroppe. Det virkede bestemt ikke betryggende at høre det fra det foketingsmedlem, der er parat til at indføre dødsstraf med frit valg mellem, om man vil hænges eller skydes, for så bagefter at undersøge, om det nu egentlig var helt rigtigt, at man blev hængt eller skudt. Det virker ikke betryggende, at det er den mand, der den anden dag kom med betragtninger over varetægtsfængslinger, der var rystende, som i dag står og taler for denne ændring af retsplejeloven. Og var de radikale i den situation, at vi ikke selv var i stand til at vurdere og ikke selv var i stand til at træffe vore egne beslutninger, men skulle være afhængige af, om den ene eller den anden støttede noget, så ville det sikkert ende med, at vi, som en venstremand sagde det, for en sikkerheds skyld efter hr. Glistrups anbefaling ville stemme nej. Men vi kan selv træffe vore afgørelser, og derfor stemmer vi ja.

Der er sket en række forbedringer, og den værste bestemmelse er udgået, nemlig at man kan udskyde en forsvarer på en antagelse. Hvis reglen skulle have nogen mening, måtte man indføre berufsverbot for jurister. Den regel er gået ud. Vi har foreløbig undgået, at man kan bringe en række medborgere i ulykke ved at varetægtsfængsle dem på et svagere grundlag end hidtil. Det er så væsentlige ting, at det er nok til, at de radikale kan sige: stem alligevel for dette forslag til retsplejelov, det er bedre, at vi får det lovfæstet, og vi har undgået det værste.

Hjortnæs (S):

Jeg var ikke indstillet på at tage ordet her ved tredje behandling, men en række forskellige indlæg tilslører jo, at der i virkeligheden er tale om, at folkettinget med vedtagelsen af dette lovforslag vedtager en betydelig reform af retsplejelovgivningen i Danmark.

Jeg vil gerne minde om, at hovedsigtet med dette lovforslag har været at skabe en bedre balance mellem en forsvarers muligheder for at varetage klienternes interesser og anklagemyndigheden, herunder også politiet.

Det er blevet sagt, specielt fremhævet af fru Ebba Strange, at der ikke er tale om stort andet end en lovmæssig præcisering af regler, der allerede praktiseres. Nu er det fremhævet bl. a. af hr. Bernhard Baunsgaard, at det selvfølgelig ikke er uvæsentligt at få praksis lovfæstet. Men der er i virkeligheden også tale om, at forsvareren får tillagt beføjelser, han ikke tidligere har haft. Specielt vedrørende aktindsigten og retten til at være til stede under afhøringer er der tale om en betydelig styrkelse af forsvarerens stilling.

Der er også grund til at fremhæve, at forsvareren skal beskikkes, når varetægtsfængsling kan komme på tale, og ikke blot når varetægtsfængsling er besluttet. Desuden kan forsvareren beskikkes allerede under efterforskningen, og det vil selvfølgelig ske, når det er relevant.

Jeg vil også godt fremhæve den stærkt udvidede ret til erstatning ved uberettiget varetægtsfængsling eller ved andre uberettigede efterforskningsskridt. Væsentligt er selvfølgelig også de mere præcise regler for varetægtsfængsling og isolation.

Efter min opfattelse repræsenterer lovforslaget meget betydelige fremskridt, og der er derfor også god grund til at beklage, at der ikke er et større og et bredere flertal, der vil være med til at bære lovforslaget igennem her ved den endelige afstemning.

Det er imidlertid også efter min opfattelse afgørende at fastslå, at alle partier her i folkettinget går ind for de forbedringer, lovforslaget indeholder, og at der i virkeligheden kun er tale om, at man ikke finder, at balancen er i orden, som det er blevet udtrykt. Men her er det jo en balance med omvendt fortegn. I den ene side af salen siger man, at politiets efterforskningsmuligheder ikke er blevet tilgodeset på tilstrækkelig måde, og i den anden side af salen siger man, at forsvarers stilling ikke er blevet styrket på tilstræk-